

РЕШЕНИЕ

№ 12918

гр. София, 02.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **287** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с 26, ал.12, вр. с чл. 24и от Закона за чужденците в република България (ЗЧРБ). Образувано е по жалба на К. Ж./К. Z. /,гражданин на А., [дата на раждане] в [населено място],чрез процесуалния представител-адв. Б. Г. Г. от САК срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република Б. на основание чл. 24и от ЗЧРБ с №5364р-27914 от 03.12.2025 г.,издаден от комисар М. Д. – заместник – директор на дирекция „Миграция“ – МВР.

В жалбата се твърди,че отказът неправилен и незаконосъобразен и незаконосъобразен,издаден в противоречие с материалния и процесуалния закон, неспазване на установената форма, като не са съобразени фактите от действителната фактическа обстановка.Твърди се,че дирекция Миграция към МВР е отказала издаване на разрешение за продължително пребиваване и съответно достъп до пазара на труда на жалбоподателя на основание чл. 26, ал. 2 ЗЧРБ предвид това, че на чужденеца му е отказана виза тип “D” и същият не отговарял на условията на чл. 24и от ЗЧРБ.Сочи се още ,че К. Ж. е преминал успешно интервю за работа и е постигнал съгласие с работодател, при когото да започне работа - „Веста Строй БГ“ ООД. Работодателят е подал документи за издаване на „Единно разрешение за пребиваване и работа” в Дирекция Миграция по отношение на лицето.С получено решение от Дирекция Миграция е предоставен достъп до пазара на труда за срок от 3 години. В 20-дневен срок кандидатът е подал и предприел действия за издаване на виза тип D.С Решение на Консулската служба в [населено място], Република А. на гражданина на трета страна е отказано

издаването на дългосрочна виза тип D на основание чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ. Консулството счита, че представените документи и направените от апликанта изявления не доказват надеждно и убедително целта и условията на заявеното пребиваване. Твърди се още, че при постановяване на процесния отказ Дирекция Миграция не е взела предвид, че отказа за издаване на виза от Консулска служба, [населено място] не е влязъл в сила поради обжалване. Твърди в заключение, че оспореният отказ е издаден при липса на мотиви и в нарушение на материално-правните разпоредби.

Жалбоподателят не се явява, представлява в проведеното о.с.з. по делото от адв.Г. от САК, която поддържа жалбата на изложените основания. Депозира списък с разноски.

Ответникът, заместник-директорът на дирекция „Миграция“ - МВР, чрез процесуалния си представител юр.к.П., оспорва жалбата и излага подробни съображения за законосъобразност на постановения отказ. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - [населено място], след анализ на доказателствата, приети по делото без оспорване и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е образувано по заявление №П-8007/23.07.2025г., адресирано до Директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне на право на продължително пребиваване в Република Б. на основание чл. 24и от ЗЧРБ, съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) №1030/2002. Заявлението е подадено от работодателя „Веста строй БГ“ООД./л.38/Към заявлението са приложени:копие от паспорта на К. Ж.; свидетелство за съдимост; декларация за осигурено жилище; писмена обосновка на управителя на дружеството: справка – декларация за работещите по трудов договор във фирмата работници – граждани на трети държави; справка – декларация за средно-списъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на държави-членки на ЕС, на държави страни по споразумението за ЕИП и на Конфедерация Ш., включително лицата по чл. 9, ла.1, т.2-6 ЗТМТМ; декларация от работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и те не са по-неблагоприятни от условията за български граждани за съответната категория труд, трудов договор и длъжностна характеристика за длъжността “общ работник”/л.53;/медицинска застраховка; обява. Заявление рег.№ №П-8007/23.07.2025 с приложените към него документи, е изпратено на Агенция по заетостта (АЗ) с писмо рег. №536400-70290/05.08.2025г., за становище, съгласно изискванията на ЗЧРБ от дирекция „Миграция“. С писмо УРИ№536400-70290-05.08.2025г. дирекция „Миграция“-МВР е уведомена за положително становище СМ-17566/09.2025г., издадено от Агенция по заетостта, свързано с наличие на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ за К. Ж. при работодателя „Веста строй БГ“ООД, с адрес [населено място]. Дирекция“Миграция“ с писмо рег.№536400-70290/05.08.2025г. е изпратила заявлението и на ДА“НС“ за становище в съответствие в чл.41 ал.1 т.2 от закона за ДА“НС“. Съгласно разпоредбата на § 2г. от ДР на ЗЧРБ в предвиденият от закона срок Държавна агенция "Национална сигурност" е предоставила отрицателно становище в автоматизираната

информационна система "Единен регистър за чужденци"/л.24/Въз основа на становището на ДА“НС“,зам. директорът на Дирекция “Миграция” е постановил обжалвания в настоящето производство отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република Б. на основание чл. 24и от ЗЧРБ с рег.№5364р-27914 от 03.12.2025г.Отказът е връчен на 10.12.2025г./л.19/,жалбата е депозирана на 23.12.2025г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК, срещу индивидуален административен акт,който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.Съдът приема,че жалбата е в срок.Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

По делото не е спорно че постановеният отказ е издаден при условията на делегирана компетентност от зам.директора на Дирекция "Миграция" въз основа на заповед №5364з-4651 от 08.10.2015г.,изменена със заповед №5364з-3306 от 07.12.2022г./л.22/на директора на Дирекция “Миграция” и съобразно разпоредбата на чл.24и, ал.17 от ЗЧРБ.Постановеният отказ е издаден в предвидената от закона писмена форма.

Видно от мотивите на процесния отказ,зам.директорът на Дирекция "Миграция"-МВР е приел,че при отрицателно становище от ДАНС следва да постанови отказ за издаване разрешение за продължително пребиваване в Република Б. на жалбоподателят на основание чл.24и от ЗЧРБ.Съгласно чл. 22, ал. 4 от ЗЧРБ,пребиваването на чужденците в Р. Б. се осъществява въз основа на разрешение на службите за административен контрол на чужденците, което се издава след писмено становище от Държавна агенция "Национална сигурност" и същото има задължителен характер за дирекция "Миграция".В случая ответника се е позовал на § 2г. от ДР на ЗЧРБ по повод правомощията на Държавна агенция "Национална сигурност".В тази връзка настоящият състав следва да посочи че обжалваният отказ е мотивиран като и че ТР№16/75г., на ОСГК на ВС допуска възможност фактическите основания за издаване на акта да са изложени и в други подготвителни документи по издаването му, като това е направено в настоящият случай.Съдът намира за необходимо да отбележи,че представеното становище от ДА“НС“ съставляват такъв "друг" документ по смисъла,вложен в ТР № 16/31.03.1975г. на ВС, ОСГК,който да може да замести мотивите към отказа,доколкото документа кореспондира с установени обстоятелства на които административния орган се е позовал при издаване на оспореният акт.Органът е постановил акта си като е изяснил релевантните по делото факти.Правилото административният акт да се издава, след като се изясняват фактите и обстоятелствата от значението за случая, е гаранция, че актът ще бъде постановен, след като органът установи всички релевантни юридически факти и няма да го постанови на базата на неотнормирани факти или некоректно представени от други органи,чието становище е част от административната процедура по издаване на акт.Самия оспореният отказ на издаване на разрешение за продължително пребиваване, е постановен в условията на обвързана компетентност с оглед становището на ДА“НС“,като съдът приема същия за правилен и законосъобразен без допуснати съществени процесуални нарушения по неговото му издаване.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора и по арг. от чл. 143, ал. 1 АПК на ответника следва да му се присъдят разноски. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата за ЗАПЛАЩАНЕТО НА ПРАВНАТА ПОМОЩ и осъжда другата страна да го заплати, като същият следва да бъде съобразен с материалният интерес и сложността на делото, като съдът в случая определя същия в размер на 200 лв. съобразен с чл.24. от НЗПП.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, пр.4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Ж./К. Z. /,гражданин на А., [дата на раждане] в [населено място], срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република Б. на основание чл. 24и от ЗЧРБ с №5364р-27914 от 03.12.2025 г., издаден от комисар М. Д. – заместник – директор на дирекция „Миграция“ – МВР.

ОСЪЖДА К. Ж./К. Z./,гражданин на Р.А., [дата на раждане] в [населено място] Р.А. да заплати на дирекция „Миграция“ – МВР разноски по делото в размер на 102,26 евро.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: